

FORUM

1995

TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 21, prosinec 1995

nr. 21, desember 1995

QUO VADIS, TSJEKKISK-NORSK FORUM?

Ať se nám to líbí nebo ne: rok 1995 se chýlí ke konci. Vážnost situace je také potvrzená tím, že jsme již před několika dny opět úspěšně absolvovali "vrchol" naší spolkové činnosti: mikulášskou. Opět nabitý sál účastníky ve věkovém rozpětí od několika měsíců do více než 80ti let!

Náš spolek je v činnosti přibližně již 6 let. Když byl založen, stalo se to za určitých předpokladů a vnějších podmínek. Hned po listopadu 1989 byla na příklad situace v naší vlasti velmi speciální, což mimo jiné ovlivnilo i naše stanovy. Díky Bohu se situace v republice od té doby podstatně změnila k lepšímu - alespoň podle našeho pozorování. My jsme se asi také za těch 6 let trochu změnili, a proto je dnes přirozené klást si otázku: je směr našeho počínání správný?

Z reakcí našich členů se zdá, že jsou zde různá přání, aby se spolek ujal toho, či onoho. Nápadů často velmi dobré, ale jsou v tom nejméně dva háčky: máme členy všech věkových kategorií, a proto musíme hledat kompromisy. Nadto je všechna naše činnost založena na dobrovolné práci výboru a členů. Z obou důvodů nejsou tudíž možnosti neomezené.

Nicméně vítáme všechny návrhy k diskusi a k odhlasování na valné hromadě. Laskavě je dobře promyslete, zvláště jestli se jedná o změnu stanov nebo jména spolku. Náš dnešní název byl sice přijat 21 hlasem (návrh číslo dvě dostal 4 hlasy), ale je možné, že je důvod ke změně. Já osobně jsem však toho názoru, že případný důvod musí být opravdu pádný. V případě nového jména to musí být již definitivní, protože mimo jiné se musí natisknout nové obálky atd. Písemné návrhy musí být doručeny na adresu spolku nejpozději během ledna.

Zájemci, kteří by chtěli přidat ruku k dílu ve výboru, jsou také velmi vítáni. Mohou se bez ostychu sami navrhnout pro příští rok. Zdá se, že je zvláště třeba mladších reprezentantů. Ne, že bychom se cítili staří, ale všechny věkové skupiny by měly být ve výboru zastoupeny.

Přejeme vám všem úspěšné zakončení "spurtu" do letošních vánoc. Abyste to všechno stihli, abyste se nepředřeli k onemocnění a abyste si potom v pohodě užili těch několik dní volna. Veselé vánoce a mnoho štěstí a nových sil do roku 1996!

Za výbor TNF

Dalibor Růžička

Zprávy z velvyslanectví

1. V důsledku stavebních prací na objektu ve Fritznerns gate sídlí počínaje dnem 11.12.1995 České velvyslanectví v Oslo dočasně na dvou místech:
 - Kristinelundveien 17, všechny části velvyslanectví mimo konzulární oddělení, telefon 11 43 00 34 a 22 43 00 02, telefax 22 55 33 95,
 - Fritznerns gate 14, konzulární oddělení, telefon 22 54 98 13, telefax 22 54 83 32.
2. Výstava o životě a díle Karla Čapka a jeho vztahu k Norsku bude otevřena za přítomnosti její autorky, vědecké pracovnice literárního archivu Památníku národního písemnictví v Praze, PhDr. Marty Dandové v prostorách Deichmanske bibliotek v Oslo dne 17.ledna 1996. Výstava je spolu s doprovodným katalogem zpracována v norštině. V průběhu roku 1996 bude expozice putovat po dalších norských městech.
3. Dnem 1.října nabyl v České republice účinnosti nový devizový zákon, který mimo jiné zavedl směnitelnost české koruny a uvolnil nákup nemovitostí v ČR pro všechny české občany bez ohledu na místo jejich trvalého pobytu v ČR či v zahraničí.

4. Dne 28.listopadu 1995 podepsal ministr zahraničních věcí J Zieleniec v Paříži dohodu o vstupu České republiky do OECD.

Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (Organisation for Economic Co-operation and Development) vznikla v roce 1961 transformací Organizace pro evropskou ekonomickou spolupráci a rozvoj (Organisation for European Economic Co-operation, OEEC), která byla založena v roce 1948 s cílem napomáhat realizaci Marshallova plánu. Základním cílem organizace (deklarovaným v konvenci o OECD) je působit k dosahování co nejvyššího ekonomického růstu, zaměstnanosti a stoupající životní úrovně v členských zemích při udržení finanční stability a přispívat tak k rozvoji světového hospodářství. Základním nástrojem pro dosahování těchto cílů je odstraňování překážek volného obchodu zbožím a službami a rozšiřování liberalizace kapitálových pohybů.

OECD dosud sdružovala 25 nejvyspělejších států světa a Česká republika se tedy stává 26. členskou zemí organizace. Zakládající Konvenci o OECD podepsaly 14.12.1960 tyto státy: Belgie, Dánsko, Francie, Island, Irsko, Itálie, Kanada, Lucembursko, Nizozemí, Norsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, SRN, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Turecko, USA a Velká Británie. Postupně přistoupily: Japonsko (1964), Finsko (1969), Austrálie (1971), Nový Zéland (1973) a Mexiko (1994).

! POZOR - NEPŘEHLÉDNĚTE - POZOR !

Pozvánku na Vídeňský ples jste už jistě dostali a tak víte, že touto událostí bude tentokrát poctěno město Drammen. Pořadatelé zaručují příjemnou atmosféru a špičkové prostředí za ceny podstatně nižší než v kterýchkoliv srovnatelných prostorách v Oslo. Vzhledem k výhodné dopravě vlastním autobusem (která sama o sobě může být výbornou příležitostí odpoutat se od všedního dne) a možnosti zvolit časově náročnější či skromnější variantu plesu doufáme, že i vy se rozhodnete přenést své po tanci dychtící tělesné schránky do zasněženého "vídeňského" asyly v Drammen.

A tak prosím nepřehlédněte ve vánočním shonu datum uzávěrky přihlášek - ani milou skutečnost, že zaplatit můžete až v lednu. Těšíme se na shledanou!

Plesový výbor spolku

Článek pouze pro toho, koho to zajímá

Čtenáři, jsi-li člověk náročný, vybíravý, uspěchaný a nemáš-li rád blízkost druhých lidí, tak tento článek není pro Tebe aktuální, protože ty jistě nejezdíš autobusem MORAVIA EXPRESS.

Já patřím do té druhé kategorie a tak píši za sebe a za lid spolu náležející a píši k těm, co mají co dělat s ČSAD Vyškov a Moravia Express.

Léta jsme neměli "slušné" dopravní spojení mezi Norskem a Československem, a tak s příchodem nových časů se nám otevřely nové cesty do republiky. Jak víme, nic nepadá z nebe samo, a tak je na čase, abych za sebe a druhé cestující poděkovala panu Janu Juhaňákovi, který zařídil potřebné povolení k otevření této pravidelné autobusové linky, propůjčil svůj volný čas k tomu, aby se mohli zájemci telefonicky informovat 24 hodin denně. Tento muž dal do toho celou svoji dobrou, moravskou duši a často vyprovokoval, na druhé straně telefonního drátu, různé reakce. O reakcích pozitivních není třeba psát, a tak k těm opačným reakcím.

Já osobně mám pochopení pro začátečníky, a tak když jsem od druhých lidí slyšela nemístné poznámky, snažila jsem se umírnit tyto horké hlavy, které se rádi baví na účet druhých a netorelantně kritizují, závidí a jsou tak "chytří", že nejsou vidět tam, kde se něco dělá v "houfu". Ovšem zpět k autobusové lince, která prodělala velké změny od svého začátku a stále se zdokonaluje. Má stále svoje nedostatky, takže využiji této příležitosti a veřejně poukážu na to, co nám cestujícím vadí na MORAVIA EXPRESS.

Autobus je krásný, měkký, ale je snad určen pro Japonce a ne pro dlouhé Skandinávce, a tak jedna řada sedadel kazí vše, toalety jsou praktické, ale co s nimi, když se někdy nesmí po cestě zpět používat. Páni řidiči nás ještě nepovažují za zákazníky, protože kdyby to tak bylo, tak by zajistili umytí toalety, nehubovali cestujícím a nehledali matky dětí, které se nestrefily do mísy.

Informace cestujícím se podávají v nesrozumitelných řečech, takže pouze českoslovenští cestující jsou informováni. Jak by to bylo jednoduché, kdyby řidiči používali předem namluvené pásky pro skandinávce a tím by se vyvarovali těch trapných nedorozumění.

Jistě by každý cestující mohl něco připsat pod tyto řádky a naši drazí vyškováci to přijmou jako zdravou kritiku a podnět k tomu, aby ještě vylepšili tuto potřebnou linku a ne, aby ji zrušili nebo prodali konkurenci, protože ti, co jednou již jeli norskou společností, vědí, že vyškováci mají nejnižší ceny, lepší občerstvení a pomáhají našim československým příbuzným s pochopením, které nám nikdy jiná cizí společnost nemůže zajistit. **Děkujeme Vám!!!**

Panu Juhaňákovi přeji hodně zdraví a síly do další práce a díky za to, že jako zakladatel této linky má výhradní právo na rezervování míst, které samozřejmě jiné cestovky v české republice nemají a též nemají počítačovou síť na to, aby mohly zajišťovat místenky. Místenky nemáme, ale máme pana Juhaňáka, který se snaží svým zákazníkům vyhovět. Ovšem z výše uvedených důvodů neručí za místa prodaná přes jiné zástupce. Chápu to, protože to vím, a nyní po přečtení tohoto článku to víš i Ty, drahý čtenáři.

Eva Lyngaas

Nedávno jsme zaznamenali smutnou zprávu o tom, že zemřel zakládající člen spolku pan Dr. Vladimír Brož. Svým rozhodným vystoupením v začátcích naší organizace spolu s aktivní účastí v řídicím výboru přispěl velkou měrou k utváření spolku do jeho dnešní podoby.

Vzpomínáme.

Setkání důchodců u příležitosti státního svátku

Bylo to již druhé setkání, ale poprvé pro mne. Místo bylo vhodně zvolené - Henie Onstad kunstsenter. Byl to den bohatý na dojmy. Nejdříve příležitost prohlédnout si velice zajímavou výstavu čínského umění. Potom setkání s přátelskými lidmi - členy Česko-norského fóra. Cestným hostem byla paní Pštrosová, maminka pana velvyslance Tomáše Pštrose, která, i když se vracela druhý den do vlasti, si udělala čas a přišla mezi nás. Starousedlíci měli s sebou fotografie ze Storsandu, když byl v roce 1967 kardinál Josef Beran navštívit "Solgløtt". Většina přítomných poznala známé, členy rodiny, či dokonce sebe samé.

Pěkný podzimní den rámoval příjemné prostředí s výhledem na moře. Též jsme dostali velice dobrou kávu a chutné občerstvení od ochotných zaměstnanců kavárny. Všichni byli velice spokojeni a těší se na další akci pro důchodce a doporučují vřele ostatním. Současně chci pochválit výbor TNF za skvělý nápad a organizaci, i ekonomickou podporu takovéto společenské akce.

Božena Ledvinková

Kurs norštiny

Kurs norštiny plánovaný na tento podzim se bohužel nepodařilo uskutečnit pro malý počet přihlášených. Pokud jste mezi těmi, kteří byli zklamáni nebo máte tentokrát lepší příležitost, přihlašte se u Jitky Lendové na telefonu 22 14 89 60 nejpozději do 15. ledna. Věříme, že při troše štěstí se nám podaří kurs uskutečnit na jaře.

Podzimní setkání

Ve dnech 14. a 15. října proběhlo již dříve oznámené setkání ve Storsandu za hojné účasti dětí i dospělých. I přes počáteční potíže (zapomenutý klíč!) se sešlost opět vydařila a jako opakování se na jaro chystá pálení čarodějnic.

Na následující straně přinášíme několik snímků jak ze setkání ve Storsandu tak i z Mikulášské nadílky v Goethe Institutu.

Snímek na této straně je ze srazu důchodců a zachycuje pana Pivokoňského při odpovědi na otázku jestli chce něco napsat do krajanského věstníku.

Mikulášská nadílka 1995

Jan Skacel : Harpa i snøen

For noen dager siden ble jeg bedt om å skrive et brev til julenissen. Brevet var veldig saklig. Jeg bestilte for gutten min (med levering på døra) en fiolin, en tromme, en buss, en bamse og et teaterteppe. Til gjengjeld lovte jeg på vegne av min klient rene ører, feilfri oppførsel året rundt og inntak av tran hver kveld. Mens jeg hold på med brevet, begynte jeg å tenke på alle mine juleønsker ... og ble trist.

En gang før i tida, da jeg var tre år, ønsket jeg meg en harpe til jul. Ikke for å spille på den, nei. Jeg ville ha en harpe for at den kunne sove med meg. Jeg pleidde nemlig å høre på en julesang med teksten: « Sov min sønn, min lille svane, min deilige harpe, sov ... »

I stedet for en harpe fikk jeg nye sko.

Etterpå ble jeg seks og trengte mest av alt en forgylt brannmannshjelm... Da fikk jeg votter.

Når en mann er åtte år, trenger han et sverd ... Jeg fikk en joggedress.

Da jeg var 10, ønsket jeg meg samlede Zorro-historier, men ble tildelt folkeeventyr av Asbjørnsen og Moe. Med glede leste jeg dem første gang i militæret.

Som tolvåring ville jeg ha den vakreste kvinnen i hele verden. Jeg visste til og med hvor hun bodde. Mine foreldre spurte aldri meg og ga meg stripete pyjamas til jul .

Siden da ble etterhvert alt forandret, til og med trær, skyer og fugler på himmelen. Jeg har blitt visere, eller kanskje dummere, hvem vet. Mine ønsker har blitt mer realistiske og derfor oppfyllebare. Så nå eier jeg 4 stk. lommebøker i lær, 12 stk. slips, et par hvite skjorter som jeg aldri har brukt og andre gaver like viktige for livet. Men siden det øyeblikket, da mine drømmer begynte å være så fornuftige at de kunne bli oppfylt, mistet julen sin sjarm for meg.

Da jeg skrev julebrevet for gutten min, vokste det derfor en sorg i min sjel. En sorg like stor som et spresstre.

Jeg ønsker meg en harpe. Gi meg en harpe under juletreet i år. Helst må den være gylden med strenger av sølv.

Dere skylder meg en harpe. En harpe som kan sove.

(Jedenacty bily kun, 1966, oversett. LJ)